

Arrest

nr. 122 562 van 15 april 2014
in de zaak X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 13 januari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 december 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. VAN DER HASSELT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 13 mei 2013 het Rijk binnen en diende op 14 mei 2013 een asielaanvraag in. Op 12 december 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bakongo origine. U verklaart geboren te zijn in Luanda en daar ook uw hele leven te hebben gewoond, namelijk in de wijk Hoy Ya Henda in Cazenga. U bent enig kind en uw moeder is overleden in 2008. Tot aan haar overlijden ging u naar school maar daarna hadden jullie de financiële middelen niet meer om uw opleiding verder te zetten en bleef u thuis om het huishouden te doen. Uw vader was uitvoerend lid van de politieke partij CASA-CE (Convergencia Ampla de Salvação de Angola – Coligação Eleitoral), dit was zijn enige job. Hij nam wekelijks deel aan vergaderingen, voerde propaganda, sprak mensen aan om hen te overtuigen van de partij en verdeelde pamfletten en T-shirts. Hij nam daarnaast ook deel aan verschillende politieke activiteiten en manifestaties. Zelf verklaart u ook T-shirts en pamfletten te hebben uitgedeeld van deze partij en liep u één of twee keer mee in een manifestatie. In de nacht van 10 februari 2013 kwam de politie bij u langs en arresteerden zij uw vader omwille van deze politieke activiteiten. Sindsdien heeft u niets meer van hem vernomen. Een maand later kwam de politie terug naar uw huis en vroegen ze u waar uw vader was en bedreigden u daarbij met de dood. Vervolgens werd u een drietal dagen later op straat bedreigd door een aantal jongeren. Ze vroegen u opnieuw naar uw vader en bedreigden u. U kon vluchten en liep terug naar huis. U bleef er echter niet lang, u ging naar buiten en hield het huis in de gaten. U ging er enkel 's avonds terug om te slapen. Twee dagen later ging u naar D., een vriend van uw vader die u ook al eerder hielp om te trachten uw vader op te sporen na zijn arrestatie. U verbleef daarna een tweetal weken bij hem, eveneens in Cazenga maar in een andere wijk. D. regelde daarop uw reis naar Europa en bracht u in contact met de smokkelaar, meneer André. Op 12 mei 2013 reisde u met een vals paspoort naar België, waar u op 14 mei 2013 asiel aanvraagde.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u uw cedula pessoal neer (afgegeven op 12.10.2006 te Luanda).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor degenen die u bedreigden omwille van de politieke activiteiten van uw vader. Zij bedreigden u met de dood. U kon voor het Commissariaat-Generaal echter de politieke betrokkenheid van zowel u als uw vader niet aannemelijk maken, zodat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat u omwille van deze vrees uw land van herkomst heeft verlaten.

Uw kennis over het politieke landschap en over de politieke partij waar uw vader actief bij was, is ontoereikend zodat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u werkelijk bij deze partij betrokken zou zijn geweest. U kon niet overtuigen dat u uit een politiek geëngageerd gezin afkomstig zou zijn. U verklaart dat uw vader uitvoerend lid was van CASA-CE en sinds de oprichting bij de partij betrokken te zijn geweest. Voordien was hij actief voor de partij FNLA (gehoorverslag CGVS p.12-13). Zijn politieke activiteiten vormen dan ook het enige inkomen van jullie gezin (gehoorverslag CGVS p.6). U verklaart zelf geen lid te zijn van deze partij, enkel sympathisant (gehoorverslag CGVS p.6-7). In een dergelijke context kan verwacht worden dat u enigszins op de hoogte bent van de politieke ontwikkelingen in het land. U kent naast de leiders van CASA-CE en UNITA echter geen andere politieke leiders. Niet die van de vroegere partij van uw vader, FLNA, noch van de oppositiepartij PRS. Zelfs binnen uw eigen partij verklaart u geen enkele vooraanstaande figuur bij naam te kunnen noemen (gehoorverslag CGVS p.12-15). Daarnaast bent u evenmin op de hoogte van de resultaten van de laatste verkiezingen. U weet enkel dat de partij aan de macht deze verkiezingen won en dat CASA-CE aan de verkiezingen deelnam, maar u heeft geen idee hoeveel stemmen de verschillende partijen haalden (gehoorverslag CGVS p.15). U bent op de hoogte dat de verkiezingsresultaten werden aangevochten maar stelt verkeerdelijk dat ook het FLNA hierbij betrokken was. Uit de bij het Commissariaat-Generaal beschikbare informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier (Amnesty International Annual Reports 2013, Angola – mei 2013) blijkt dat enkel UNITA, CASA-CE en PRS deze resultaten aanvochten. U weet bovendien niet welke instanties het verloop van de verkiezingen dient te controleren en bijgevolg tegen wie uiteindelijk deze protesten waren gericht (gehoorverslag CGVS p.15). Verder bent u niet eenduidig over hoe deze protesten zich uitten. U verklaart initieel dat er pas sinds april 2013 tegen de verkiezingsresultaten werd gemanifesteerd, voordien hield de oppositie enkel debatten op tv en in het parlement (gehoorverslag CGVS p.16). Later verklaart u echter dat er reeds een maand na de verkiezingen kleine manifestaties plaatsvonden. U zou zelf één à twee keer meegelopen zijn in die manifestaties maar herinnert zich niet wanneer dit dan was (gehoorverslag CGVS p.19). Uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-Generaal die eveneens werd toegevoegd aan het administratief dossier (COI Focus – Angola, de Angolese lente – oktober 2013) blijkt dat er reeds sinds maart 2011 regelmatig betogingen worden georganiseerd die het huidige regime bekritisieren. Zo vond op 22 december 2012 een betoging plaats die gewelddadig werd onderdrukt en waarbij verschillende arrestaties vielen, enkelen werden dezelfde

dag nog vrijgelaten maar anderen bleven in hechtenis. U verklaart echter niemand bij naam te kennen die bij manifestaties werd gearresteerd en verklaart dat zij die werden gearresteerd verdwenen zijn (gehoorverslag CGVS p.20). Wanneer u expliciet wordt gevraagd naar andere recente politieke ontwikkelingen haalt u niets concreets aan. U verklaart vaagweg dat er veel is gebeurd, dat er één en ander gaande is, maar dat u zich er niets van kan herinneren (gehoorverslag CGVS p.17). **Indien uw vader, zoals u beweert, dagdagelijks met politiek zou bezig zijn, is het uiterst onwaarschijnlijk dat hij zijn zoon, die eveneens sympathiseerde met de oppositie, niet beter zou inlichten over de belangrijkste politieke gebeurtenissen. Dit zorgt er voor dat reeds kan getwijfeld worden aan het politieke engagement van u en uw vader.**

Verder is het uiterst opmerkelijk dat u zo weinig van de partij van uw vader, CASA-CE, zou afweten, aangezien uw vaders politieke activiteiten als enige inkomstenbron gelden en u verklaart dat hij zich altijd aan de politiek heeft gewijd (gehoorverslag CGVS p.18). U verklaart geen enkel ander lid van CASA-CE bij naam te kennen, buiten de voorzitter. U kent geen enkele medewerker van uw vader of vrienden of kennissen die eveneens bij de partij betrokken waren (gehoorverslag CGVS p.12-13 en p.18). Aangezien u verklaart ook zelf pamfletten en T-shirts te hebben uitgedeeld (gehoorverslag CGVS p.7 en p.18) is het toch zeer frappant dat u niet één persoon weet te noemen die ook sympathiseerde met de partij. U weet zelfs niet of de goede vriend van uw vader, D., die u eveneens hielp om uw land te verlaten, al dan niet lid was van deze partij (gehoorverslag CGVS p.9 en p.23). Uw desinteresse in het netwerk van de partij ondermijnt ernstig uw geloofwaardigheid. U bent eveneens niet op de hoogte of er al leden van de partij zouden zijn opgepakt en vervolgd (gehoorverslag CGVS p.20). Hoewel u William Tonet opgeeft als een journalist die de partij ondersteunt (gehoorverslag CGVS p.14) situeert u hem niet binnen de partij en bent u niet op de hoogte van het proces dat tegen hem loopt. Uit de beschikbare informatie blijkt dat hij wel degelijk lid is van CASA-CE en werd veroordeeld voor de publicatie van valse berichtgeving in de krant Folha 8, waarvan hij de uitgever is. U kan bovendien geen enkel specifiek programmapunt van de partij aanhalen. Wanneer u wordt gevraagd het beleid van de partij te beschrijven geraakt u niet verder dan de eerder vage beschrijving dat zij het land willen besturen en de democratie naar Angola willen brengen (gehoorverslag CGVS p.14). Het is bovendien wel zeer eigenaardig dat u verklaart dat u niet weet hoe het symbool van de partij er uit ziet. U kan het zich niet herinneren dit ooit op documenten of op één van de T-shirts te hebben gezien (gehoorverslag CGVS p.13-14). Indien uw vader werkelijk voor de partij zou zijn tewerkgesteld en u ook geregeld propaganda voerde is het zo goed als onmogelijk dat u dit nooit zou hebben opgemerkt. Later stelt u wel te weten dat de T-shirts en de pamfletten geel waren met het gezicht van de partijleider maar herinnert u zich evenmin ook maar enige leuze of slagzin die door de partij werd gebruikt (gehoorverslag CGVS p.18). Deze uiterst gebrekkige kennis over de partij, haar leden en haar activiteiten zorgt ervoor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw politieke betrokkenheid bij CASA-CE.

Uit het bovenstaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw en uw vaders activiteiten voor CASA-CE, wat impliceert dat ook uw vaders arrestatie en de bedreigingen aan u omwille van deze politieke activiteiten niet geloofwaardig zijn. Bij de arrestatie van uw vader en de bedreigingen aan uw adres kunnen nog volgende bijkomende opmerkingen worden geformuleerd. Op de vraag of uw vader al eerder problemen had gekend omwille van zijn politieke activiteiten verklaart u dat het altijd een probleem is als je politiek actief bent in Angola. U weet echter niet precies welke problemen hij reeds zou gehad hebben en u kunt zich geen enkel incident herinneren (gehoorverslag CGVS p.17). Verder is het merkwaardig dat u weinig inspanningen levert om uw vader te lokaliseren. Hoewel u pas na een maand bedreigd zou zijn geweest door de politie ondernam u in die periode weinig stappen om uw vader op te sporen. Enkel de D., de vriend van uw vader, zou tevergeefs naar hem op zoek zijn gegaan. Verder heeft u er met niemand over gesproken. Het is daarbij opmerkelijk dat u niemand binnen de partij kon aanspreken en om hulp vragen (gehoorverslag CGVS p.23-24). **Uw gebrek aan daadkracht om informatie in te winnen over uw enige familielid zorgt er nogmaals voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u verklaart te hebben ondervonden.** Verder is ook de manier waarop u bij D. zou zijn ingetrokken niet volledig duidelijk, wat verder de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw vertrek uit uw land van herkomst schade berokkent. Het is immers **niet duidelijk of u al dan niet op eigen initiatief naar deze vriend van uw vader bent gestapt,** u legt hieromtrent tegenstrijdige verklaringen af voor het Commissariaat-Generaal. Enerzijds verklaart u dat D. u thuis kwam ophalen nadat hij vernam wat er was gebeurd en u zelf geen contact met hem had opgenomen (gehoorverslag CGVS p.9, 11 en 27), terwijl u anderzijds verklaart dat u zelf naar hem bent toegestapt en hij u op dat moment aanraadde om niet meer naar huis terug te keren (gehoorverslag CGVS p.27). **Bovenstaande onduidelijkheden onderstrepen nogmaals dat u niet kon overtuigen dat u omwille van de bedreigingen die u ontving wegens de politieke activiteiten van uw vader uw land van herkomst heeft verlaten.**

Uw Cedula Pessoal die u voorlegt ter ondersteuning van uw asielrelaas kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Dit document bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig werd bevonden, kan het Commissariaat-Generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van de wet van 29/07/1991 m.b.t. motiveringsverplichting en schending van artikel 62 van de wet van 15/12/1980, schending van de materiële motiveringsverplichting, schending van artikel 48/3 en van artikel 1A van de Conventie van Genève en schending van artikel 57/7bis en 57/7 ter Vreemdelingenwet.

2.3. Artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan *in casu* niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.4. In zover verzoeker verwijst naar het evenredigheidsbeginsel, wijst de Raad erop dat het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland, ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd, is dit middel dan ook ongegrond.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Uit de resultaten van het bij het administratief dossier gevoegde medisch onderzoek blijkt dat verzoeker op 17 mei 2013 een leeftijd van 20,6 jaar (standaarddeviatie 2 jaar) had. Indien verzoeker hiermee niet akkoord was, dan had hij dit binnen de door de wet voorziene termijn kunnen aanvechten, hetgeen hij heeft nagelaten waardoor deze beslissing definitief is geworden in de rechtsorde. Derhalve is verzoeker geenszins minderjarig, noch was hij dit op het moment van zijn vertrek (12 mei 2013). Derhalve kan van verzoeker de verklaringen verwacht worden van een twintigjarige en kan zijn beweerde doch onwaarachtige minderjarigheid niet aangevoerd worden als verschonende verklaring voor zijn onwetendheid.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker –zoals iedere burger die om een erkenning vraagt– moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653). Verzoeker gaat er verder aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn politieke profiel en dat van zijn vader en de hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006), zodat het CGVS helemaal niet moet aantonen dat “er veel commotie” was rond de zaak W. T., noch dat het symbool van de partij op de T-shirt staat gezien verzoeker zelf verklaarde dit zich niet te herinneren (gehoor p. 14).

3.3.1. Verzoeker beweert de zoon te zijn van een voltijds en betaald partijlid van de CASA-CE die ook voordien politiek actief was in de FLNA. Het is dan ook redelijk te verwachten dat verzoeker die tevens voor CASA-CE als sympathisant kleine activiteiten verrichtte, minstens de politieke partij waartoe hijzelf en zijn vader behoorden concreet kan toelichten, en tevens een minimale algemene kennis van de politieke realiteit en machtsverhoudingen in Angola kan geven. Aangezien uit de medische analyse blijkt dat verzoeker op het moment van zijn vlucht 20 jaar was en ook de negende klas voltooid heeft en dus alleszins geschoold is (gehoor p. 4), kan niet worden ingezien waarom verzoeker geen grondige minstens gedegen toelichtingen over het politieke landschap in Angola zou kunnen geven.

Echter verzoeker kan “de partij die aan de macht is” (gehoor p. 11) niet duiden, noch is aanvaardbaar dat hij de MPLA – zijnde de regeringspartij – opsomt als één van de partijen of bewegingen die tot de (oppositie)coalitie CASA-CE behoren en dit nog bevestigt. Verzoeker kan geen vooraanstaande figuren, andere leden van de CASA-CE of medewerkers van zijn vader noemen, noch weet hij of D. lid is. Hij kan noch het partijlogo beschrijven, een leuze of credo geven of het partijprogramma specifiek toelichten. Evenmin weet verzoeker hoe de CASA-CE scoorde bij de betwiste verkiezingen van augustus 2012 (gehoor p. 12-14, p. 18, p. 23). Verzoekers bewering dat hij dit niet kende omdat hij niet kon gaan stemmen, ondergraaft zijn bewering opgegroeid te zijn in een politiek gezin nu verzoeker toentertijd meerderjarig was en dus wel stemgerechtigd. Indien uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de CASA-CE pas in april 2012 werd geregistreerd, dan is evenmin aanvaardbaar dat verzoeker de vorige functie van zijn vader bij de FLNA niet enigszins kan toelichten, noch kan toelichten waar FNLA voor staat of wie hun leider is (gehoor p. 13). Aldus wordt geenszins aangetoond dat verzoekers vader dan wel verzoeker betrokken waren bij de CASA-CE of de FLNA. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekers vader jarenlang politieke oppositie zou voeren zonder zijn zoon minimale politieke inzichten en inlichtingen bij te brengen en tevens instructies te geven, minstens deze noodzakelijk voor zijn veiligheid of ingeval van arrestatie, temeer verzoekers vader beweerdelijk

meehielp aan *“de propagandavoering”* (gehoor p. 17). Verzoeker kan evenmin de partijen correct benoemen die de verkiezingen betwisten (verkeerde vermelding van FLNA, geen kennis afkorting PRS) en kent de instantie niet die het verloop van de verkiezingen controleerde noch de officiële conclusie over de verkiezingsuitslag (gehoor p. 15). Verzoekers verklaring dat de manifestaties zijn begonnen in april 2013 (gehoor p. 16) dan wel en strijdig hiermee een maand na de verkiezingen van augustus 2012, zijn verder tegenstrijdig aan de in het administratief dossier opgenomen informatie *“COI Focus – Angola – De Angolese lente”* van 28 oktober 2013 waaruit blijkt dat er reeds protestbetogingen in Luanda plaats hadden op 7 maart 2011, 2 april 2011, 24 mei 2011, 3, 8 en 25 september 2011, 3 december 2011 en op 27 februari en 10 maart 2012. Verzoeker verklaart *“één of twee keer”* te hebben meegelopen met een manifestatie doch kan geen nadere toelichting geven (gehoor p. 19) noch kan hij duiden hoe vaak hij T-shirts of pamfletten uitdeelde (gehoor p. 20). Verzoekers kennis van zijn eigen en zijn vaders partij en de omstandigheden van de betwiste verkiezingen, is onaanvaardbaar onwetend, zelfs indien verzoeker het huishouden deed wat hem geenszins kan verhinderen zijn eigen en zijn vaders politieke leefwereld toe te lichten. De problemen die zouden zijn afgeleid uit verzoekers vaders partijfunctie en of zijn eigen activiteiten, en aanleiding gaven tot verzoekers vlucht, zijn dan ook geheel ongeloofwaardig. Verzoekers bewering dat hij *“zet zeer gedetailleerd uiteen hoe zijn vader verdween op bladzijde 21 gehoorverslag: geen woord hierover in de beslissing”*, gaat eraan voorbij dat zijn asielrelaas niet aannemelijk gemaakt wordt, zodat de verdwijning van zijn vader om de door verzoeker verklaarde politieke redenen dan ook niet geloofwaardig kan zijn. Waar verzoeker nog meent dat hij geen tegenstrijdigheden verklaarde, wijst de Raad op de correcte motieven van de commissaris-generaal inzake het al dan niet op eigen initiatief contact opnemen met D..

3.3.2. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Verzoekers frappante onwetendheid inzake veelvuldige, eenvoudige en essentiële aspecten van zijn eigen en zijn vaders politieke profiel en leefwereld, kunnen geenszins gecompenseerd worden met de weinige zaken die verzoeker wel kan vermelden en gemakkelijk kunnen ingestudeerd worden (afkorting en leider CASA-CE, dat de verkiezingen van augustus 2012 werden betwist, naam W.T.). De Raad stelt vast dat de conclusies van de bestreden beslissing uitgebreid en correct werden gemotiveerd. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoekers asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd. Aldus werd onderzocht en gemotiveerd of verzoeker *“die asiel aanvraagt kan terugkeren naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit”*.

3.4. Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet (vroeger artikel 57/7 ter) wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verzoeker voldoet hier geenszins aan. Verzoeker toont geen vervolging aan zodat ook de aangevoerde schending van artikel 48/7 Vreemdelingenwet (vroeger artikel 57/7 bis) niet gegrond is.

3.5. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Aldus is de bewijswaarde van de kopie van de *Cédula* hoogstens

indicatief, temeer er geen objectief verifieerbare elementen zijn op basis waarvan kan worden vastgesteld of het document wel degelijk betrekking heeft op verzoeker. Bovendien werd verzoekers leeftijd op 17 mei 2013 vastgesteld op 20,6 jaar (standaarddeviatie 2 jaar) zodat de geboortedatum op dit document alleszins (ver)vals(t) is. Derhalve kan geen enkele waarde aan dit document worden gehecht. Daar waar verzoeker beweert dat hij de waarheid spreekt, is dit volledig tegenstrijdig met de medische bevindingen inzake zijn werkelijke leeftijd en kan tevens vastgesteld worden dat verzoekers verklaringen inzake zijn asielrelaas frappant onwetend en ongeloofwaardig zijn, zodat zijn algehele geloofwaardigheid eveneens is aangetast. Indien verzoekers nationaliteit niet onmiddellijk wordt betwist, dan wordt alleszins wel vastgesteld dat zijn voorgehouden geboortedatum onwaarachtig is zodat ook zijn identiteit niet vaststaand is.

3.6. Indien verzoeker verder verklaart met een paspoort met zijn gegevens en zijn foto te hebben gereisd (verklaring 26 en 35) en tevens verklaart dat het geen vals paspoort was (gehoor p. 7), dan kan alleszins blijken dat hij niet gezocht wordt door de Angolese autoriteiten gezien hij ongestoord uit Angola het vliegtuig heeft kunnen nemen en aldaar de douaneautoriteiten diende te passeren. Evenmin is alsdan aanvaardbaar dat verzoeker zijn paspoort niet kan voorleggen, temeer zijn reis werd geregeld en begeleid door een vriend van een vriend van zijn vader (verklaring 35) en niet kan blijken dat hij illegaal reisde.

3.7. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.9. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.10. De aangehaalde middelen zijn gegrond.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK